

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.748/2016/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Bori László Márk ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek - a dr. Nagy Andrea ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen személyes adatok kiadása iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 10.P.21.551/2015/17. sorszámon meghozott, 18. és 24. sorszám alatt kijavított ítélete ellen a felperes 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a felperes az általa lerótt 36 000 (Harminchatezer) forint összegű kereseti és 21 000 (Huszonegyezer) forint összegű fellebbezési eljárási illetéket az illetékes adóhatóságtól visszaigényelheti.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes 2000. augusztus 28. óta a szám alatti ingatlanban lakik.

A felperes eredeti keresetében az 1990. év - 2014. augusztus 31. közötti időszakra valamennyi; módosított keresetében az ingatlan birtokba lépésétől kezdődően véghatáridő nélküli időszakra, a perben ... sorszám alatt csatolt adathordozón található adatok kivételével, *kizárólag a személyét érintő*, a szennyvíz- és ivóvízbekötéssel, valamint talajterhelési díjjal kapcsolatos összes számla vagy befizetést igazoló egyéb dokumentum, ezekkel összefüggésben keletkezett feljegyzés kiadására és mindezekkel kapcsolatos felvilágosítás adására kérte kötelezni az alperest.

Az alperes adatkiadási kötelezettsége vitatásával a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság 17. sorszámon meghozott, 18. és 24. sorszámon kijavított ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a 2000. augusztus 28. napjától kezdődő időszakra vonatkozóan az alábbi, felperesre vonatkozó személyes adatokat bocsássa a felperes rendelkezésére: a "**S**" belterület hrsz., természetben "**S**",szám alatt található ingatlan alperes összes birtokában lévő szennyvíz- és ivóvízbekötéssel, valamint talajterhelési díjjal kapcsolatos számlákat, valamint kifizetéseket igazoló egyéb teljesítési dokumentumokat, továbbá az ezek alapját képező egyéb részletező feljegyzéseket azzal,

hogy ilyen módon és ebben a körben adja meg a szükséges tájékoztatást úgy, hogy a kötelezettség nem érinti az alperes által már rendelkezésre bocsátott ... sz. alatti adatokról szóló tájékoztatást. Az alperest kötelezte a felperesnek 15 napon belül 30 000 forint elsőfokú perköltség megfizetésére.

Az ítélet indokolása az információs önrendelkezési jogról és az információs szabadságról szóló 2011. évi XCII. törvény (Infotv.) 3. §-ának 2. pontjára, 22. §-ának (2) és (5) bekezdésére hivatkozva megállapította, hogy a felperes által kiadni kért adatok a vonatkozásában személyes adatoknak minősülnek, amelyek kiadására az adatkezelő alperes köteles. Az alperes a per folyamatban léte alatt .. sorszám alatt részben adatokat adott ki, de tekintettel arra, hogy ezt követően a felperes a kereseti kérelmét a hiányzó időszakra vonatkozóan fenntartotta, az alperes megfelelő nyilatkozatának a hiányában kötelezte az összes birtokában lévő további adat kiadására. A felperes keresete az ingatlan birtokába lépésétől kezdődő időponttól alapos azzal, hogy ettől kezdődően is kizárólag a személyére kibocsátott és őt érintő személyes adatok lesznek kiadhatók. Az elsőfokú ítélet a perköltség viseléséről a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján a felperes túlnyomó részbeni pernyertessége szerint döntött úgy, hogy a felperes javára megítélt részköltségben elszámolta egyrészt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szerinti munkadíj, valamint a felperes által lerótt eljárási illeték arányos részét, és ezen számítás alapján kötelezte az alperest 30 000 forint összegű elsőfokú költség megfizetésére.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak részbeni megváltoztatását, az alperes által fizetendő elsőfokú perköltség összesen 86 000 forintra felemelését, az alperes másodfokú perköltségében marasztalását. Előadta, hogy alaptalanul utasította el részben az elsőfokú bíróság a lerótt 36 000 forint illetékből és az összesen indokolt 50 000 forint ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetése iránti keresetét. Az alperes a perre okot adott, a pert megelőzően nem indokolta meg a jogban nem járatos felperes felé, hogy a kért adatokat miért nem adja ki, jogi álláspontját kizárólag a perben adta elő, ezért a felperes kénytelen volt teljes körűen keresetet előterjeszteni. A per során azért szállította le a keresetét, mert az alperes hajlandóságot mutatott az együttműködésre. A felperes tehát az alperesi teljesítést elősegítendő módosította a keresetét, amely nem értékelhető a terhére, és különösen nem értékelhető a jogsértően eljáró alperes javára.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla fellebbezés hiányában a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján nem érintette az elsőfokú ítéletnek a perköltségről rendelkezésen kívüli részét, a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt a következők szerint alaptalannak találta:

Tévesen értelmezte a felperes az elsőfokú ítélet perköltségről rendelkezését úgy, hogy annak alapja az lett volna, mely szerint az alperes okot adott-e a perre vagy sem.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 80. §-ának (1) bekezdése szerint ha az alperes a perre okot nem adott, és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri, az alperes költségében a felperest kell elmarasztalni.

A fenti, a perköltség viseléséről rendelkező előírások alól kivételt teremtő szabály csak két feltétel - ok nélküli pereskedés és a követelés első tárgyaláson azonnal elismerése - mellett ad lehetőséget a formális felperesi pernyertesség ellenére is a felperesnek az alperesi költségek egészében történő marasztalására, és nem ad alapot a részleges pernyertesség megállapítására. Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről nem ennek a jogszabályi rendelkezésnek az alapján döntött, hiszen nem marasztalta a felperest az alperes költségében, hanem úgy találta, hogy az előterjesztett eredeti kereseti követelés és az ítéleti marasztalás összevetése alapján a felperes csak részlegesen tekinthető pernyertesnek, és a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján határozott a felmerült - az indokolásból megállapíthatóan mind a felperes által lerótt illetéket, mind jogi képviselési költségeit magában foglaló - költségek viseléséről.

A Pp. 81. §-ának (1) bekezdése értelmében részleges pernyertesség esetében a bíróság a perköltség felől a pernyertesség arányának, valamint az egyes felek által előlegezett költségek összegének figyelembe vételével határoz.

A következőket bírói gyakorlat szerint (így BH1993.318), ha a felperes a keresetét leszállítja, és a leszállított kereset tekintetében egészében pernyertes, úgy a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-a (4) bekezdésének analógiaképpen alkalmazása szerint, ha arra nem az alperes elismerése vagy teljesítése adott okot, a perköltség viselés szempontjából a pernyertesség-pervesztesség arányát az eredeti kereset szerint kell megállapítani. Egyetértett az ítélőtábla a felperes fellebbezésében foglalt azon érveléssel, hogy nem róható a terhére a kereset abban a részben történő leszállítása, hogy az adatkiadás nem vonatkozik a per során ... sorszám alatt utóbb becsatolt adatokra; ennek ellenére a felperes az előző jogszabályi rendelkezések és ismertett bírói gyakorlat alapján nem tekinthető egészében pernyertesnek. Az eredeti keresetében ugyanis nem csupán a felperes személyét érintő, hanem valamennyi, és nem csupán az ítéleti marasztalásban megjelölt időszakra, hanem 1990. év és 2014. augusztus 31. napja közötti időszakra vonatkozóan terjesztette elő a keresetét. Az érvényesített időszakot és a személyes adatokon túli más adatok kiadását érintően a kereset leszállítására nem az alperes elismerése, teljesítése adott alapot, az eredeti kereset egészében eredményre nem vezetett, ezért helytállóan alkalmazta az elsőfokú bíróság a Pp. 81. §-a (1) bekezdésének a jogkövetkezményeit, amely - figyelemmel arra is, hogy az így részben pernyertesnek tekintett alperesnek is merült fel a jogi képviseléssel költsége - ahhoz vezetett, hogy a felperes a lerótt fellebbezési illetékéből és jogi képviselési munkadíjából álló elsőfokú költségeit, az alperes által a kisebb részbeni pernyertessége alapján érvényesíthető jogi képviselési munkadíj elszámolásával, csak részben tudta az alperesre hárítani.

A fentiek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - és annak a Pp. 254. §-ának (3) bekezdése szerinti helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, azonban az alperesnek a másodfokú eljárásban jogi képviselési tevékenység hiányában költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. §-a (1) bekezdésének o) pontja értelmében a személyes adatok védelmével összefüggésben indított per illetékmentes, amelyből következően a törvény 80. §-a (1) bekezdésének f) pontja értelmében a felperes a sürgöztelenül lerótt kereseti és fellebbezési illetéket az adóhatósághoz intézett kérelmével visszaigényelheti.

Debrecen, 2016. november 22.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Pribula László s.k. előadó bíró,
Dr. Bakó Pál s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő